

CANVI DE NORMES

La Comissió Europea tindrà una nova direcció a partir del primer de novembre. El seu nou president serà el portuguès Durao Barroso, que presidirà un nou col·legi de comissaris els propers cinc anys. La Comissió estarà integrada per vint-i-cinc membres, un per cada estat de la Unió. En la cartera d'Economia i Política Monetària continuarà el socialista espanyol Joaquin Almunia, que va prendre el relleu de càrrec i competència al també socialista espanyol Pedro Solbes quan acceptà la vice presidència segona del govern de Rodriguez Zapatero, després de la victòria socialista de les passades eleccions del mes de març.

El comissari Almunia es va fer càrrec d'un tema que havia preparat el seu predecessor. El de la revisió de les condicions del pacte d'estabilitat i creixement que obliga als estats integrats en l'euro a anar sanejant els seus comptes públics i assolir l'equilibri pressupostari, eliminar el dèficit existent i reduir els nivells de deute públic. La situació econòmica dels darrers anys ha provocat l'incompliment del pacte d'estabilitat en dues de les economies més fortes d'Europa, l'alemanya i la francesa. D'altres també s'han trobat en les mateixes dificultats, com la portuguesa.

El cas és que el govern portuguès que presidia Durao Barroso, va aplicar una política econòmica molt rigorosa per complir les condicions compromeses i, en canvi, la França de Chirac i l'Alemanya de Schroeder, no varen rectificar i varen ser condemnades per la Comissió, que ha vist confirmada la seva postura per una recent sentència del Tribunal de Justícia de Luxemburg, el que ha de permetre a la Comissió imposar una forta multa amb ambdós estats.

El comissari que va denunciar a França i Alemanya i va fer les corresponents propostes de sanció va ser Pedro Solbes, aplicant les normes existents. Però al mateix temps va ser sensible a la pressió dels governs per modificar les regles del joc i donar més flexibilitat al grau de compliment del pacte d'estabilitat i creixement que, recordem-ho, és la base que fonamenta la credibilitat i l'estabilitat de l'euro.

Segons un resum fet pel *Financial Times*, a primers d'aquest mes, la proposta de la Comissió Europea per reformar els criteris actuals del pla d'estabilitat i creixement es basa en cinc punts. Primer, permetre depassar el límit actual del 3 per cent del PIB de dèficit en temes de "creixement polític" o "seriosa recessió". Segon, establir els equilibris pressupostaris a mig termini, tenint en compte el comportament cíclic de l'economia. Tercer, permetre més flexibilitat en la relació entre nivells de dèficit i nivells de deute. Quart, utilitzar les èpoques de bonança econòmica per reduir ambdues magnituds, i cinquè, utilitzar i seguir millor les propostes de les grans orientacions de política econòmica i els mecanismes de coordinació econòmica a nivell de l'eurozona.

Aquestes propostes estan ara obertes al debat i amb tota seguretat no s'aprovaran en el mandat de l'actual Comissió Europea. La nova, de ben segur que ho reconeixerà. Amb tot, ja hi ha hagut elements de valoració que cal tenir en compte, com la del ministre d'Economia holandès, Gerrit Zalm, home fort del

seu govern i que ara presideix la reunió de ministres d'Economia i Finances (ECOFIN) de la Unió Europea, atès que aquest semestre estan sota presidència holandesa. El ministre Zalm ja ha anunciat que calia mantenir l'observança estricta de les normes, per evitar que hi hagi països que, com Alemanya, en l'actualitat tinguin dèficits excessius que financien els altres socis de la zona euro i van en detriment de la seva economia, com seria el cas holandès. Per altra banda, el *Busdesbank*, defensor tradicional de l'ortodòxia econòmica i model de l'actual Banc Central Europeu, també s'ha mostrat contra el canvi proposat.

Encara que es podrien tenir en compte alguns elements de la proposta de la Comissió, i ben especialment els dirigits a una millor actuació en la política econòmica i pressupostària dels estats que pertanyen a la zona euro, tenint en compte l'evolució del cicle econòmic i la corresponent acció a mig termini, i també aprofitant millor la condició econòmica i fiscal a nivell de l'eurozona, canviar les regles del joc per afavorir més dèficit i més deute, és evident que afebleix l'euro i castiga les actuacions de sanejament pressupostari, pel que, tot i tenint en compte l'experiència dels darrers anys i les experiències que dificulten el compliment del pacte d'estabilitat i creixement, caldrà mantenir-hi els seus objectius fonamentals establerts des de la fundació de l'euro.

Carles A. Gasòliba
president de la Comissió d'Economia i
Hisenda del Senat

